

László Zsolt

...ahogy angyallá leszek

Leszáll az esti köd
Márvány-nyirkos járdák
visznek a sarkokig
Látom magamat is
ahogy angyallá leszek –
Mélyen alszanak már
hóhéraim...

Azóta nem...

azóta nem tudom
azóta nem hiszem
azóta vagyok az
éjszakák őrzője
és azóta vagyok
aki semmiből lettem
arany-bilincsbe vert
fenegyerek a vakon
kifosztott mindenségben...

Oka fogyott szaturnália

„Itt vagyok közöttetek”
Mondta Ó a reménytelenül
bénáknak süketeknek
és vakoknak...
Akik időtlenül ismerik
már az ép világot –

Sosem lesz vége

...eljöttek hát értem
Ők a névtelenek
Eljöttek értem
mert láthatatlanok
Eljönnek érted is
a halálig kísértő
hívatlanok...

Tihanyi éjszaka

Benne vagyok a nyárban
 Törzsébe furakodok
 a forró éjszakának
 Talpamat nyalogatja
 szelíd hullámaival
 a „nagy tó” Csillagok közt
 magammá magasodok -
 Megdöbönt hogy valami
 még okkal tökéletes
 A fölismerés teher
 Vigasztalanul is így
 van ez...

Hübner Aranka: Csikok térbeli elmozdulása,
 Minitextil gyűjtemény, Szombathelyi Képtár

Szilvitzky Margit-Enteriőr, Minitextil gyűjtemény, Szombathely